

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

לפני **כבוד הרשמת הבכירה סבין אוחנה**

דניאל אריק שין ת"ז
ע"י ב"כ עוה"ד לזרוביץ

התובע

נגד

שוש מולא ת"ז
ע"י ב"כ עוה"ד למברג

הנתבעת

פסק דין

1. לפניי תביעה כספית על סך 50,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע.

טענות הצדדים בתמצית

2. על פי האמור בכתב התביעה, הנתבעת, עיתונאית בעיתון ידיעות אחרונות לה עוקבים רבים, פרסמה ביום 13.11.2022 פוסט בדף הפייסבוק המורכב מסרטון (להלן: "הסרטון") וכיתוב בו התובע מכונה "חלאה", המהווה פרסום לשון בניגוד לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").
3. בסרטון בוא רואים את התובע, צועק מאן דהו לעברו "פדופיל". הנתבעת מחקה את הסרטון והעלתה אותו בשנית עם תיאור שתמציתו- שכן כעס על ילדים בבית ספר, ירד עם סכין ודקר שני הורים לנגד עיניהם.
4. על פי האמור, ביום שישי ה- 11.11.2022 בשעות אחר הצהריים, התובע נקלע לקטטה בבית ספר יוחנני בהרצליה (להלן: "בית הספר"). לדבריו, במועד הנ"ל, שהה בביתו הסמוך לבית ספר וסבל מרעשים של ילדים ששהו בו בניגוד לחוק עזר עירוני ולשילוט האוסר על כך בשעות אלו. התובע ניגש לבית הספר וביקש מהילדים להתפנות. הנה כי כן, הם הוליכו אותו שולל בכך שגרמו לו לחשוב שהם עוזבים, בעוד שבפועל המשיכו להרעיש. התובע פנה לעירייה ושב למקום כדי לתעד אותם.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

5. בתגובה, התובע הותקף, על ידי שני אבות ששהו בשטח בית הספר, קראו לו "פדופיל" וניסו לחסום את יציאתו מבית הספר באלימות. כל האירוע צולם על ידי אחד הילדים.
6. באותו יום, התובע נעצר, הובא בפני שופט יום למחרת ושוחרר למעצר בית. בפרוטוקול הדיון בבקשה להארכת מעצר מיום 12.11.2022, ציינה השופטת כי מצפיה בסרטון, ניתן ללמוד כי טרם תקף התובע את האבות, הם תקפו אותו בכך שמנעו ממנו לצאת משטח בית הספר.
7. עת גילה התובע את הפרסום, פנה באמצעות בא כוחו, אל הנתבעת במכתב התראה בו נדרשה להסיר את הפרסום ולשלם לו פיצוי בסך 30,000 ₪. הנתבעת לא צייתה לכל דרישותיו ומשכך, הוגשה התביעה.
8. בדיון, מסר התובע שאינו יודע מי צילם את הסרטון. התובע אישר שבתמונה שצורפה כנספח א' לכתב התביעה הוא מופיע כדמות הימנית ביותר בתמונה והוא זיהה את עצמו בסרטון.
9. באשר לנצפה בסרטון, התובע מסר כי הגיע לבית הספר במועד האמור, בשל רעש ממנו סבל וביקש מהילדים לחדול ממנו, אך אלה התעלמו מבקשותיו ושני הורים חסמו את יציאתו מבית הספר. התובע מסר כי בימים אלה מתנהל נגדו הליך פלילי שטרם הוכרע, בשל מעורבותו באירוע. דיון המעצר התקיים בפומבי ביום 12.11.2022 ושמו מופיע בפרוטוקול הדיון. פרסום הסרטון נעשה למחרת דיון המעצר, ביום 13.11.2022.
10. באשר לפרסומים הנוספים אשר צוינו בכתב ההגנה ובראיות הנוספות שהוגשו על ידי הנתבעת, מסר התובע כי הם שונים במהותם מפרסום הנתבעת - היחיד בו פניו אינם מטושטשות, לצדו מופיעה המילה "חלאה" המכוונת אליו כאשר המפרסמת לא הסתייגה מהמילה "פדופיל" המושמעת בסרטון. התובע מסר כי באשר ליתר הפרסומים להם לא היה מודע עד כה, ישקול את צעדיו בעתיד. התובע הוסיף כי מתגורר בקרבת בית הספר בבית משותף בו מתגוררים כ- 18 דיירים.
11. הנתבעת דוחה את טענות התובע.
12. על פי האמור בכתב ההגנה, הנתבעת לא פרסמה לשון הרע, וזה ממספר טעמים: (א) לא ניתן לזהות את התובע בצילום, (ב) הנתבעת אינה המפרסמת המקורית, העיקרית או היחידה ויש בהגשת התביעה דווקא נגדה משום ניצול לרעה בהליכי משפט, ובנוסף (ג) התובע עבר לכאורה עבירות אלימות חמורות שמחובתה של הנתבעת היה לפרסם.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

13. באשר לרכיב הזיהוי, נטען כי הוא נחוץ בתביעות לשון הרע והינו מתקיים במקרה דנן שכן הפוסט שפורסם על ידי הנתבעת אינו כולל את שמו או את פרטי זהותו של התובע שאף לא היו ידועים לה באותו זמן.

14. באשר להגשת תביעה בררנית, נטען כי הסרטון צולם והופץ על ידי מאן דהוא, הגיע לאתרי חדשות רבים ורשתות חברתיות בעלי חשיפה רחבה ביותר אצלם הסרטון עדיין מופיע. בנסיבות אלה, על התובע היה להגיש את תביעתו נגד המפרסם המקורי שביכולתו היה להסיר את הסרטון מכל רחבי הרשת. משבחר התובע להגיש את תביעתו נגד הנתבעת מבלי לפנות למפרסם המקורי, פעל תוך ניצול לרעה של הליכי משפט.

15. באשר לתוכן הפרסום, נטען כי מפרוטוקול דיון המעצר ניתן ללמוד כי התובע עבר לכאורה עבירה של אלימות באמצעות חפץ חד אשר גרמה חבלה של ממש. בנסיבות אלה, סבורה הנתבעת כי לא פרסמה לשון הרע אלה דיווחה על אירוע חברתי מדאיג.

16. לחלופין, וככל שבית המשפט יסבור כי המדובר בלשון הרע, נטען כי לנתבעת עומדת הגנה אמת בפרסום ופרסום בתום לב, כאשר הנתבעת דיווחה על אירוע אלים שיש בו עניין לציבור והיא פרסמה אותו בתום לב.

17. לסיכום, נטען כי הנתבעת השתמשה בביטויי רחוב שאינם מהווים לשון הרע וכי היא הסירה את הפוסט ולא העלתה אותו בשנית בעקבות פנית התובע.

18. בדיון, מסרה הנתבעת כי עובדת כעיתונאית למעלה מ-30 שנה ובחרה להעלות את הסרטון בשל הדאגה והתחושות הקשות שחשה לאחר שנחשפה אליו. לדבריה, לאחר שנחשפה לתוכן הסרטון, חשה חובה מוסרית לדווח על האירוע האלים כתופעה חברתית שיש לגנותה.

19. הנתבעת ציינה שלא הכירה את התובע ולא ידעה על זהותו במועד העלאת הפוסט, לא נקבה בשמו ולא מסרה פרטים מזהים אודותיו. אך לאחר קבלת מכתב הדרישה מב"כ התובע, ערכה הנתבעת חיפושים לשם זיהוי התובע וגילתה כי בעניינו התנהל דיון מעצר שהפרוטוקול ממנו צורף כנספח 10 לכתב התביעה.

20. הנתבעת מסרה כי לא צילמה את הסרטון, לא העלתה אותו לראשונה, לא הוסיפה מלל המכנה את התובע פדופיל, אלא הסתפקה בשיתוף סרטון, שהגיע אליה מקבוצת וואטסאפ, בדף הפייסבוק האישי שלה, מתוך חובתה המוסרית לדווח על אירוע אלים בשל חשיבותו החברתית.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

21. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים, באתי לידי מסקנה כי דין התביעה להידחות. להלן נימוקיי בתמצית.

המסגרת הנורמטיבית

22. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע מגדיר כלשון הרע "דבר שפרסומו עלול:

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם.
- (2) לבזות אדם בשל מעשיו, התנהגות או תכונות המיוחסות לו.
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית או אם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו.
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

23. על בית המשפט הדין בתביעת לשון הרע לבחון את הדברים לפי מבחן "ארבעה שלבים" אשר נקבע ע"י הנשיא דאז, כב' השופט אהרון ברק בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', ניתן ביום 4.3.2004:

"ניתוח ביטוי במסגרת עוולת לשון הרע נעשה בארבעה שלבים: בשלב הראשון, יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת (שנהר [39], בעמ' 109). בשלב השני, יש לברר, בהתאם לתכלית החוק לאיזונים חוקתיים, אם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק (השוו *supra* [40], *at* Price 3-4 pp.). בשלב השלישי, בהנחה שעברנו את המשוכה השנייה, יש לברר אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק. השלב האחרון הוא שלב הפיצויים."

24. מעבר לכך, וכפי שנקבע, פרשנות ביטוי תיעשה בצורה אובייקטיבית בידי הקורא הסביר או בענייננו הצופה הסביר.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

25. כפי שנקבע בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין – אורבך, ניתן ביום 8.2.2012:

"בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום, ובענייננו – בדרך שבה היה הצופה הסביר מבין אותו (עניין הרציקוביץ', בעמ' 567; עניין אפל, בעמ' 617).

מן הכלל אל הפרט

26. הפרסום נשוא התביעה כולל מלל וסרטון.

27. המלל כדלקמן:

"ארץ אבודה: (והערה לחלאה שהלשין/נה לפייסבוק ובגללו/לה הורידו את הסרטון. מגן על חלאות? זה אומר עליך המון!).
הרצליה: השכן כעס כי הילדים בבית הספר יוחנני עושים לו רעש, אז הוא ירד עם סכין ודקר שני הורים שהתעמתו איתו שם לעיני ילדיהם המבועתים.
החשוד נעצר לאחר סריקה באזור. משטרת ירקון פתחה בחקירה".

28. בסרטון, שארכו 1:53 דקות, נצפים שלושה גברים ומספר ילדים. הסרטון מתחיל באמירת אחד מהם המכוונת לתובע "אתה לא הולך מפה". פונים לתובע ושואלים אותו "מה עשית עם ילדים קטנים?". מוסיף "אתה פדופיל. אתה מתעסק עם ילדים". מתפתח ריב בין שני ההורים לבין התובע לעיני הילדים, אשר אחד מהם מצלם את הסרטון וצועק לעברו מספר פעמים "פדופיל" (החל מדקה 0:25 לסרטון). בסרטון נשמעים ילדים מתחננים לאביהם "אבא תירגע" ומבוגרים אחרים המבקשים מהתובע שימתין עד שהמשטרה תגיע, ילדים מפצירים בתובע "אל תיגע בו", "בבקשה לא". לפתע בדקה 1:26 תוקף התובע את אחד הנוכחים באלימות, דוקר את השני בפניו ויוצא מהמקום.

29. באשר ליסוד הפרסום, אין ספק כי העלאת סרטון ברשת הפייסבוק מהווה פרסום ומהעולה מהמסמכים שצורפו לכתב התביעה ולא הוכחו על ידי הנתבעת, הנתבעת פרסמה את הסרטון בדף הפייסבוק שלה והוא זכה למאות שיתופים ואלפי תגובות שחלקן חריפות.

30. יוצא אם כן כי יסוד הפרסום מתקיים בענייננו.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

31. באשר ליסוד הזיהוי, בפרסום, הנתבעת לא ציינה את זהותו של התובע, היא גם לא ידעה מי הוא במועד הפרסום כך שכל צופה אשר לא הייתה לו היכרות מוקדמת עם התובע, לא יכול היה לדעת את זהות התוקף אך מחשיפה לפרסום.
32. למעלה מכך, התובע אישר כי אינו היחיד המתגורר בבניין הסמוך לבית הספר הכולל 18 דיירים כך שגם לו היה מאן דהו מקשר בין כתובת בית הספר לבין האמירה שהפוגע מתגורר בסמוך אליו, עדיין לא די בכך כדי להקיש על זהות הנתבעת כי מושא הפרסום.
33. לצד זאת, פרוטוקול דיון המעצר נערך בפומבי, טרם פרסום הפוסט על ידי הנתבעת, והוא כלל את פרטי התובע. ככל ששמו הטוב של התובע נפגע מהפרסום, הרי היה זה אך ורק מפרסום מעשיו כפי שתוארו באופן בלתי אמצעי בסרטון וכפי שהשתקפו מפרוטוקול דיון הארכת המעצר.
34. לאור האמור, לא מצאתי כי רכיב הזיהוי התקיים בפרסום הנתבעת ומטעם זה, יש מקום לדחות את התביעה.
35. אף אם הייתי קובעת שביכולתו של כל צופה בסרטון לזהות את התובע, עדיין לא הייתי מגיעה למסקנה כי יש לחייב בשל כך את הנתבעת שכן, בנסיבות הפרסום, אין בו כדי להוות לשון הרע. ואבהיר:
36. הביטוי "חלאה" אינו מהווה לשון הרע לפי החוק איסור לשון הרע בנסיבותינו. ביטוי זה בו הנתבעת עשתה שימוש הופנה למי שהלשין וגרם להורדת הסרטון מהעמוד שלה, ולא כוון לתובע כך שטענות התובע בעניין נדחות.
37. לעומת זאת, סביר להניח כי הביטוי "חלאות" בו השתמשה הנתבעת בהמשך הפוסט ("מגן/נה על חלאות") מופנה למי מהמצולמים בסרטון ולמי שנעצר על ידי משטרת ירקון, קרי: לתובע.
38. הנה כי כן, לא די בכך כדי להוות לשון הרע שפרסומו אסור על פי חוק. ביטוי כזה אשר אמנם אינו מחמיא ואינו מכבד, אך אינו מהווה, בימנו, במרחב המדיה החברתית ובעידן הנוכחי, לשון הרע כמשמעותו בחוק. ביטוי זה נועד בנסיבות פרסומו, להביע שאט נפש מהנצפה בסרטון ומשכך, אינו נחשב כביטוי שבכוחו להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדו, לבזותו או לפגוע.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

39. לעומת זאת, שונים הם פני הדברים באשר לביטוי "פדופיל" אשר סבורני כ הוא עלול להיחשב כלשון הרע, לפי נסיבות אמירתו שכן הוא מכיל קונוטציה של עברייני מין כלפי קטינים.

40. הנה כי כן, בנסיבות דנן, סבורני כי הצופה הסביר הצופה בסרטון לאחר קריאת הפוסט אינו מסיק כי לתובע נטיות מיניות המופנות לקטינים, אלה פשוט שהחברה הופכת לאלימה יותר, כאשר התובע התנהג באלימות כלפי מבוגרים אחרים בשטח בית ספר. המסר שהסרטון מותיר בצופה מתומצת בהערות הנתבעת- "ארץ אבודה" משמע- לאן עוד נדרדר? מבוגרים מגיעים לשטח בית ספר ומתעמתים לעיני ילדים מפוחדים, ואף פוצעים מבוגרים אחרים באמצעות כלי חד.

41. בבחינת משמעות הפרסום בכללותו, חרף עצם השמעתה החוזרת של המילה "פדופיל" ברקע, שאת חומרתה אין כאמור להמעיט לנוכח הצביון הפלילי שלצדה, הנסיבות החיצוניות הסובבות את הפרסום- בדמות המלל שרשמה הנתבעת- " ארץ אבודה ..." מלמדות על כך שאין בו כדי ללמד על נטיותיו המיניות כלפי קטינים של התובע.

42. נהפוך הוא, צפייה בסרטון מלמדת לטעמי על דיווח של אירוע אלים ביותר שהתרחש בין כותלי בית ספר בו ילדים קטינים שיחקו, אמנם בשעות בהן נדרש לשמור על שקט, שעה ששהו בו ילדים תמימים שהתחננו לנפשם שתופסק התקיפה. התובע נצפה פועל באלימות מחרידה הראיה לכל גנאי, מתפרע ופוצע אחד הנוכחים, לאחר שמצליח להדוף הורה אחר.

43. לאור האמור, לא מצאתי כי הפרסום מהווה פרסום אסור על פי חוק.

44. ויוזכר- בשל האירוע, הוגש נגד התובע כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה חמורה בניגוד לסעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן עבירת פגיעה בניגוד לסעיף 334 לחוק העונשין. ההליך הפלילי תלוי ועומד והתובע מוחזק כחף מפשע.

45. עם זאת, ניתן לציין כי על פי האמור בכתב האישום:

"ביום 11.11.22 בשעה 15:00 לערך היו במגרש בית הספר קטינים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, אשר שיחקו במגרש באופן עצמאי (להלן: "הקטינים")."

בשעה 15:10 בערך ולאור הרעש שהיה בבית הספר אותה העת, נכנס [התובע] אל בית הספר וביקש מהקטינים שיעזבו את המקום, ובהמשך לכך עזב [התובע] את שטח בית הספר.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

....

בהמשך למתואר לעיל תקף [התובע] את ש.ל. ו- א.ג. באמצעות כך שדחף אותם בחוזקה על מנת שיאפשרו לו לצאת משטח בית הספר. בתגובה ש.ל. ו- א.ג. תקפו את [התובע] בצוותא חדא בכך שאחזו בו וניסו להדוף אותו. במהלך האירוע האלים [התובע] אשר אחז בידו חפץ, אשר טיבו אינו ידוע במדויק למאשימה, תקף את ש.ל. ו- א.ג. באמצעות החפץ החד, כאשר בתגובה לכך ש.ל. ו- א.ג. תקפו את [התובע] באמצעות מכות אגרופ. בהמשך למתואר עזב [התובע] את שטח בית הספר ועלה לדירתו שם נעצר על ידי השוטרים.

כתוצאה מהאירוע האלים, נגרמה לתובע חבלה של ממש בדמות סימני שריטות ושפשופים על הסנטר והגרון וכן באזור רכה שמאל, נגרמו לא.ג. חבלה חמורה בדמות שבר ברצפת הארובה הימנית בגינה נדרש לתפרים ונגרמו לש.ל. חבלה של ממש בדמות חתך מתחת לשפה התחתונה מימין, חוצה לתוך חלל הפה כ- 1.5 ס"מ, חתך בשליש התחתון באוזן ימין, חתך כ- 10 ס"מ בקרקפת פרונטלית מימין, שפשוף קל במצח, בגין חבלות אלו נדרש לתפרים. במעשיהם האמורים לעיל תקף ופצע [התובע] את ש.ל. ו- א.ג. באמצעות החפץ החד ובמעשיו גרם לש.ל. חבלה של ממש ולא.ג. חבלה חמורה".

46. בהחלטה שבתום פרוטוקול דיון הארכת המעצר שהתקיים ביום 12.11.2022 לפני סגנית הנשיא דאז, כבי' השופטת כרמלה האפט, כי מעיון בחומר שהונח בפניה "אין ספק כי קיימות ראיות לכאורה המעלות כי [התובע] עבר את העבירה שבנדון".

47. בנסיבות אלה, לא עברה הנתבעת על איסור פרסום לשון הרע שעה שפרסמה את הפוסט בו שיתפה את הסרטון, אלה פעלה לשם הבאת עניין בעל חשיבות חברתית.

בנסיבות אלה, מוצאת אני כי גם לו הייתי קובעת כי הדברים מהווים פרסום לשון הרע, מה שאיני עושה, הרי שלנתבעת עומדת ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שכן "הדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי".

48. מכל האמור, לא עמד התובע בנטל המוטל עליו להוכיח את תביעתו.

49. אם לא די בכך, הרי שמסיבה לא ברורה, התובע בחר בחוסר תום לב לתבוע דווקא את התובעת, חרף ידיעתו כי לא היא זו שצילמה את הסרטון ולא היא זו שהעלתה אותו לראשונה ואף לא היא זו שחשפה אותו לציבור הרחב ביותר.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

50. מהנספחים שצורפו לכתב ההגנה ולראיות הנתבעת עולה כי פרסומים רבים נוספים הועלו בעקבות האירוע, עדיין מופיעים באתרי החדשים הנפוצים- כגון N12, הרצליה שלי, חדשות ישראל בטלגרם, דניאל עמרם ללא צנזורה (לו 451,000 עוקבים ו-44,000 צפיות בפוסט המדווח אל האירוע).

51. הנה כי כן, התנהלות התובע, אשר בחר לתבוע דווקא את הנתבעת, מהווה שימוש בלתי הוגן בכוח התביעה נגד המשתפת- הנתבעת (ראה רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידי תקשורת בע"מ, ניתן ביום 8.1.2020). התובע לא טען כי לא הצליח או אף ניסה לאתר את המפרסם המקורי אשר, ככל שטענותיו היו מתקבלות, היה זו ש"חולל" את הפגיעה בשמו הטוב ושכוחו היה להסיר באופן מידי את הפרסום.

52. הגשת תביעה כנגד הנתבעת וכנגדה בלבד, אשר שיתפה כמאות אם לא אלפי אחרים, את הסרטון והסירה אותו מיד עם קבלת מכתב ההתראה, בעוד הסרטון עדיין מופיע ללא שטוש בימים אלה ממש מבלי שהתובע פועל נגד מפרסם נוסף, מהווה משום שימוש בררני פסול בכוח התביעה ואף מטעם זה, דין התביעה להידחות.

53. בעניין זה, יוער כי אמנם במכתב ההתראה ששלח התובע באמצעות בא כוחו, נדרשה הנתבעת להסיר את הסרטון ולשלם פיצוי בסך 30,000 ₪, אך הנתבעת הורידה את הסרטון ובכל זאת מצא התובע להגיש תביעה זו על סך 50,000 ₪.

54. לנוכח כל האמור, התביעה נדחית.

התובע יישא בהוצאות הנתבעת בסך 13,000 ₪. בקביעת סכום זה הבאתי בחשבון בין היתר את סכום התביעה ואת תוצאתה, את מספר הישיבות שהתקיימו, בקשות הביניים שהוגשו ונדונו, דרך התנהלות הצדדים, התעריף המינימלי המומלץ ועוד.

פסק הדין ישלח לצדדים.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בהרצלייה

תאד"מ 17919-01-23 שין נ' מולא

תיק חיצוני:

סבין אוחנה, רשמת בכירה

